

Càntut

Cançons de tradició oral

La puntaire

Marina Vilalta i Fajula, Ribes de Freser

1. Fa cinc anys qu(e) ell va dei-xar la vi - la d'A-renys de Mar i sa pro-me - sa; la mi -
la mar re-vin-dré, la pro-me-sa et com-pli-ré", de-ia, i mar - xa - va. I e-lla amb
g(o)n - xet i el coi - xí, se'n va ala vo - re - ta del mar, a fer-ne pun - ta. I e-lla, amb

sè - ria el va ren - dir, i a l'A - mè - ri - ca ha par - tit cer - car ri -
pu - rís - sim a - mor: "A - qui t'es - pe - ra el meu cor", de - ia, i plo -
el seu plor des - fet, va mu - llant el coi - xí - net qu(e) en fa la

1. que - sa. 2."Quan de
ra - va. 3.(A)ga - fa el
pun - ta.

4. (A)quest matí n'ha arribat
n'arriba un (a)potentat,
ve de L'Havana;
diu que és fill d'un mariner,
que se n'ha cercat muller,
i americana.

5. Quan la nova s'ha sabut,
l'Ignès en terra ha caigut,
en desmai presa (?).
Sa mareta li va dir:
-Filla meva, viu per mi,
ta mare és cega.

6. -Ai, mare, per vós viuré,
i per vós treballaré,
mare estimada.
Muller de l'(a)potentat
casa de l'Ignes ha entrat
fa poca estona.

7. -De l'infant que ha de venir
un niuet m'has de guarnir,
bona minyona;
que de la teva bondat
moltes proves m'han donat
les te(u) companyes.
Que en fas puntes i entredós,
per adornar el fill *hermós*
de mis entrañas.*

*Les dues estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.